

2011. MÁRCIUS-ÁPRILIS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 8. ÉVFOLYAM 3-4. SZÁM

Kirekesztve

Minden kirekesztés mély lelki fájdalommal jár. Talán valamiféle relációban mindannyian átéltük már ezt az érzést. Kizártak. Nem tudok bemenni, nem engednek. Kiközösítettek. Nagyjából ugyanaz, mint amikor lekésünk valamit, de annál súlyosabb. Ha elment egy vonat, jön a másik. Persze, mondjuk, egy repülőjáratot lekésni már sokkal kellemetlenebb, akkor is, ha el tudunk jutni a célba...

Lukács evangéliumában találjuk – többek között – ezt a szót: „KIREKESZTVE” a 13. rész 28. versében. Idézem: „Akkor lesz sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a prófétákat mind az Isten országában, magatokat pedig KIREKESZTVE onnan” – merthogy „bezáratik az ajtó” és az „Uram, nyiss ajtót nekünk!” kérésre az a válasz: „távozzatok tőlem ti gonosztevők!”

A kirekesztés itt végzetesen végleges. Fokozza a csalódást, a borzadályt, hogy közben jönnek „napkeletről, és napnyugatról, északról és délről és asztalhoz telepednek az Isten országában”, és akiről azt hittük, hogy utolsók, azok első lesznek, az „első” meg utolsók. És mi is a kirekesztettek között leszünk, hacsak...

Hacsak nem IGYEKSZÜNK ma, amikor még nyitva van a kapu, bejutni. A „KIREKESZTVE” állapot egyetlen módon előzhető meg: Időben kell dönteni, alkalmas időben (KAIRO)S bejutni a „szoros kapun”.

Az igyekezet kulcsszó. A törekvés, a szorgoskodás, a buzgóság szinonimája a bibliai görög nyelvben. Az üdvösség érdekében törni kell magunkat. Igyekezni kell bejutni a

szoros kapun. Nem igaz, hogy semmit nem kell tennünk, Isten eleve elrendelte a sorsunkat, netán az üdvösségünket vagy a kárhozatunkat. Nem igaz, hogy a kegyelem fölment minden igyekezet alól. Nem igaz, hogy a kegyelem ingyenes, hisz Jézus halála az ára. Ő az, aki „megfizette minden tartozásom”. Ő az, aki meghalt értem, „hogy én éljek, hogy én szabad legyek!” Az üdvösség alapja Jézus áldozata, Jézus kegyelme, amelyet hittel elfogadunk, hogy ne jussunk kárhozatra, de nem igaz, hogy ezek után semmit nem kell tennünk.

A kapu szoros, az út keskeny, és a széles út állítólagos „gyönyörei” nagyon vonzóak. Törni kell magunkat, igyekeznünk kell „a ködön át, az éjen át” a csüggedés mocsarában botorkálva a cél felé.

Annak idején a sokaságban mindenki igyekezett megérinteni Jézust, a gyógyulás reményében (Lk 6:19). Zákeus igyekezett meglátni Jézust, merthogy nyomta becstelen élete terhe (Lk 9:9). Közben persze igyekezett találkozni vele Heródes is, Keresztelő János gyilkosa, mert úgy gondolta, hátha János támadt föl, mint ahogy a főpapok is igyekeztek okot találni arra, hogy elveszítsék (Lk 9:9, 19:47).

Pál apostol arról ír, hogy célegyest igyekszik a mennyei jutalom elnyerése érdekében, elfeledve azt, ami háta mögött van, és nekidőlve az előtte álló munkának (Fil 3:14).

A Zsidókhoz írt levél szerzője így biztat: „Igyekszünk tehát bemenni abba nyugalomba, hogy senki el ne essék az engedetlenség következtében (4:3).

Péter apostol pedig ezt írja: „Annakokáért, atyámfiai, igyekezzetek inkább a ti elhívástokat és kivá-

lasztásokat erőssé tenni; mert ha ezeket cselekszitek, nem ütköztök meg soha” (2Pt 1:10). „Annakokáért, szerettem, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békeségben” (2Pt 3:14).

Minden hívőnek törekednie kell élete végéig. „Nem mondom, hogy már elértem volna” – írja Pál. Hűségessé és kereszthordozónak kell lennünk folyamatosan. A hitharc a halálig tart.

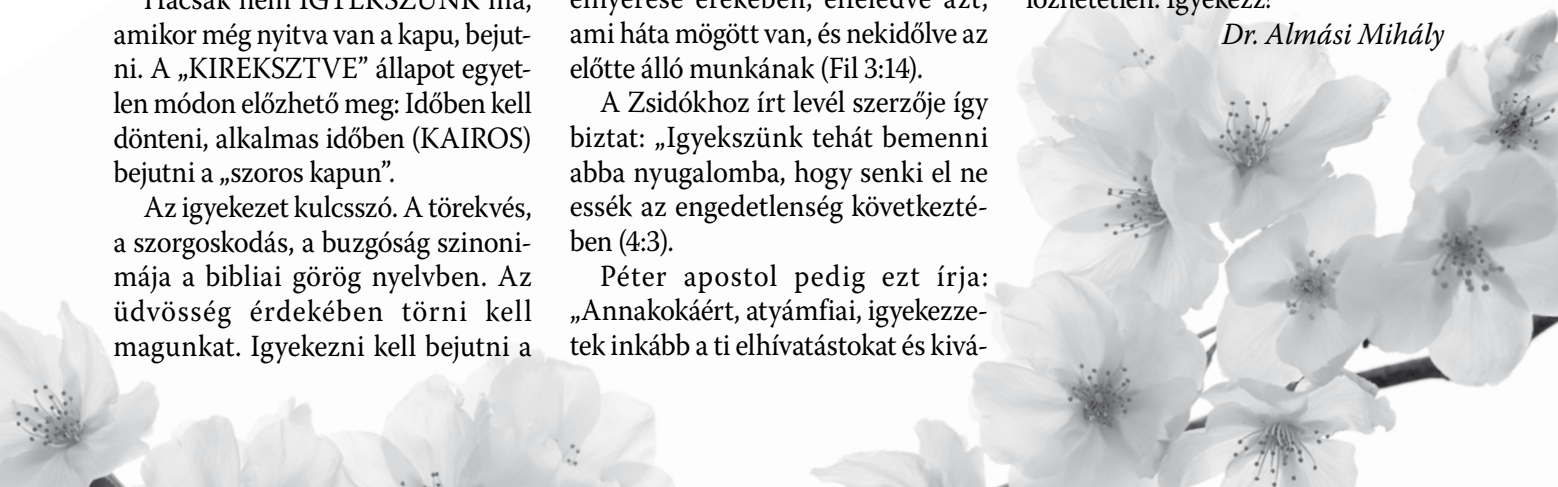
Az út keskeny, a kapu szűk. A hívő élet lemondással jár. A világi élet kétes és kártékony örömeit „áldozzuk föl”, az örök üdvösség érdekében. Megéri? Egészen biztosan.

Még nyitva van az ajtó, még hív az Úr. Egyszer bezáródik és utána hiába igyekszel, KIREKESZTETT maradsz örökre.

Kezdetben mi rekesztjük ki magunkat. A hívő élet túl unalmas, telve van tilalomtáblákkal, ők se különbek, stb., stb... Aztán eltelik az élet. Kinek rövidebb, kinek hosszabb, és bekövetkezik az általunk már nem befolyásolható KIREKESZTÉS.

Tavasz van. Talán te is szorgalmasan dolgozol a kiskertedben. Veteményezel, tisztítod a fákat, permetezel. Törödsz-e ennyire magaddal is? A szorgalom, az igyekezet földi relációkban is fontos, az üdvösség szempontjából azonban nélkülözhetetlen. Igyekezz!

Dr. Almási Mihály

KERESZTYÉN HÁZIREND

A „ma embere” előtt rendről beszélni – általában – nagyon vakmerő és unszimpatikus dolog. A kaotikus zűrzavar sokkal inkább jellemző ránk. Fiatal koromban szilveszter éjszakájának az volt a csúcspontja, hogy Isten lágy ölelésében – a gyülekezetben – csendben együtt voltunk, és nagy lelki békességben énekelgettünk, imádkoztunk, reményteljes szívvel átléptünk a tegnaptól a holnapba. Így kezdtük az új évet.

Ma azonban az a „sikkes”, hogy kimegyünk a veszetül kivilágított és felhangosított éjszakába, és petárdákat robbantunk, óbégatunk, megjártsszuk az ostobát, rugdaljuk a szemetes kukák oldalát, duhajkodunk, iszunk nagyokat, hogy könnyebb legyen felejteni. Igazi káosz körülöttünk a világ. – Reggel aztán tonnaszámra gyűjtik össze a szemetet, a hulladékot utánunk a rend „mániákusai”.

A rend parancsokhoz (tilalmakhoz) kötődik, azért olyan kihívó és bosszantó. Beleütközött ebbe már az első emberpár is. Hogy jön ez össze: szabad akarat – és parancs! Mi az, hogy nem szabad?! És vajon miért ne lenne szabad, amikor én vagyok a „teremtés koronája”? A koronás főnek mindent szabad!

Isten jelenlétére és főleg uralmára a rend jellemző. A teremtés-történetben olvasható jelzők, mint kietlen és pusztaság, valamint sötétség – ezek a rend nélküli zűrzavar (káosz) kifejezői.

A mindenség fölött lebegő Lélek azonban kimondja „rend-csináló” igéjét: „Legyen!” – És hamarosan rendeződnek a dolgok. Olyannyira, hogy az isteni konklúzió ebben a megállapításban rögzíti a végeredményt: „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó”

Ha tehát valahol rend van, ún. „házi”-rend, mégpedig a szívnek-léleknek-elmének és a testnek a rendje, az nem egyéb, mint az eredeti „teljesség”, és ez igen jó mindenkinek! Illetve majdnem mindenkinek. Mert a rendbontó csak a zűr-nek, a zűrzavarnak örül.

A jó-rend a polgári rendtartásban is szakkifejezésnek számít. Érdemes elgondolkozni rajta, hogy mi a „JÓ” kifejezésnek a nyelvtani, szótani jelentése.

Rendeltetésének megfelelő, érvényes, használható, alkalmas, megbízható, tiszteletre méltó, erkölcsös, valamely szabálynak megfelelő.

Keresztyén házi-rend szerint élni tehát annyit jelent, mint Istennek az Igében közölt elvárása szerint tölteni napjainkat. Ez a szellemi jogositvány tesz alkalmassá bennünket arra, hogy tisztességes családi életet tudjunk élni, Gyülekezeti, közösségi alkalmasságunk és hasznosságunk is ettől függ. Így lehetünk áldássá mások számára, és elfogadottak Isten számára.

Ennek a házi-rendnek tömör foglatatát tartalmazza a két kőtábla, vagyis a Tíz Ige – az Ótestamentumban, és az Úr Jézus Krisztus ajkáról hangzó „legfőbb parancsolat”, a szeretet kettős törvénye. Tulajdonképpen egy ez a kettő, de kibontakozásában kétirányú. – Szeresd Istent, akkor szeretni tudod embertársadat is!

Súlyos, de gyönyörűséges fogadalom, ha erre adjuk újra a fejünket, a szívünket, hogy a „választottak” jórendje szerint, azaz Isten-Atyánk elvárásai szerint igyekezzünk berendezni, vagy átrendezni az életünket – ezen a napon, ebben az esztendőben, ebben az életben, hogy a „rend örök világának” is állampolgárai lehessünk.

Gerzsenyi Sándor

A JÓ PÁSZTOR Közhasznú Alapítvány • Adószáma: 18696619-1-13
A Napsugár Gyermekektől Alapítvány • Adószáma: 19175955-1-13

Mindkét alapítvány jogosult arra, hogy fogadja a befizetett adó 1%-át.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, ha támogatni szeretnék valamelyik alapítvány misszióját adójuk 1%-ával, akkor a rendelkező nyilatkozaton ezt tegyék meg.

A mellékelt csekk fölhasználható mindkét alapítvány támogatására. (A csekk jobb felső sarkán jelezhetjük az adomány célját!) Ezúton is köszönjük – ahogy azt levélben már megtettük – az adományokat. Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon pótolja vissza mindazok szeretetét, akik nemes áldozatot hoznak nemes célokért.

**A Jó Pásztor megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Vallomás a hazaszeretetről

„Öreg hazafi” vagyok, de erről a témáról eddig még soha nem írtam egy sort se, soha nem mondtam nyilvánosan egy mondatot se.

Ez a meglepő tény a régmúltban gyökerezik. Középkorban ugyanilyen fogalmakkal tömték a fejemet, mint „honpolgár – világpolgár, sovinizmus – internacionalizmus”. Magyar haza és hazaszeretet véletlenül se kerülhetett be ebbe a sorba. És hogy nyomatékot adjanak szigorú intencióikhoz, megtanították velünk az „Internacionálét”: „Föl, föl, ti rabjai a földnek!”

Emlékszem, minden reggel szocialista „áhítattal” kezdtük az órák rendjét az iskolában. Haptákba vágva magunkat, eldaloltuk a fönt említett nótát. Az osztálytitkár felolvasta a politikai sajtó aznapi politikai vezércikkét. Mi – arccal a szakállas „háromság” falra függesztett képei felé fordulva, megilletődve hallgattuk, fogadtuk a „világnézeti” táplálékot. E főlemelő „csendesség” után kezdődhetek a tanórák. – Arccal a „dolgozó nép” boldogabb jövője felé, lépésben indulj!

Arról, hogy mi magyarok volnánk egyébként, egyáltalán nem esett szó. De a nemzetközi forradalmi dalokat úgy belénk sulykolták, hogy a mai napig fújom őket – oroszul! – álmomból ébresztve is, pedig sok szót már nem is értek belőlük.

Nem is tudom, hogy volt eközben, hogy amikor elérkezett a március hónap, odahaza titokban előbányasztuk a tavalyi gyűrött trikolor-kokárdákat, és esténként a zárt udvarunkon, lépésben vonulva, énekeltük visszafogott hangon: „Kossuth Lajos azt üzente, elfogyott a regimentje!” – Édesapánk ilyenkor mindig összevonta a szemöldökét, de mi a mosoly ráncait is észrevettük a bajsza alatt. A záradékot már együtt mormogta velünk: „Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!”

Egész életemben meggyőződéses magyar hazafi voltam. De a magyarkodó szólamokat szajkózó álhazafiat se bírtam.

Csak két bővített mondat ehhez! – Egy: az ötvenhatos forradalom engem is magával ragadott. Egy középiskolás barátomat a Múzeum-kertben terítette le egy orosz tankról leadott lövés. – Kettő: Kortársaim annakidején erősen unszoltak, hogy disszidáljak én is velük. De akkor én már lelkipásztor voltam. Csak ennyit mondtam (hajtogattam) mentségemre: A gyülekezetemet nem hagyhatom magára! Biznak bennem, nem hagyhatom magukra őket!

Nem csak az a magyar, aki magyarul szépen tud beszélni. Nem is csak a származás dönti el a kérdést. Hiszen akik ezer évvel ezelőtt elfoglalták a Kárpát-medencét, valahonnét a Távolságról indultak. – Leírok egy sorozat ismerős nép-határozót: Mongol pásztor-nép fiai, onugurok, alánok, gepidák, markomannok, longobárdok, besenyők, hunok... akárkik. Magyarok végül is, mert hazát alapítottak, a mi magyar hazánkat.

De akik Európából jöttek, valamelyik nyugati országból, népből, néptörzsből, császárságból, királyságból, fejedelemségből, bárhonnán, és most itt élnek, ők is magyar hazafiak, amennyiben megfelelnek a főnév eredeti jelentésének.

Mert a hazafi: „hazáját szerető, érte önzetlenül tevékenykedő ember, aki személyes életpéldájával honszerepre buzdít, minden vonatkozásban hazafiként érez és cselekszik”.

A jó hazafi vigyáz az Isten által teremtett világra, az édeni rendelkezés szerint: „Hogy azt művelje és őrizze”. Aki szereti hazáját, nem él „dobzódva”, nem pazarol, őrzi környezetének tisztaságát, épségét és szépségét. A jó hazafi becsületesen és – lehetőleg – önzetlenül dolgozik. Tehát nem a származásunk helyéről van szó elsősorban, hanem a jelenlegi lakóhelyünkön az elkötelezettségünkről, életünk szépségéről, hasznosságáról és isteni rendeltetésünkről. „Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége” – (1 Móz 12:3).

A hazafiság nem politikai állásfoglalás, hanem józan és becsületes emberi magatartás.

Gerzsenyi Sándor

Rendelkező nyilatkozat

Jelen számunkhoz két úgynevezett rendelkező nyilatkozatot mellékelünk. Vagy az egyik vagy a másik felhasználható arra, hogy

**a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány
vagy a Jó Pásztor Alapítvány munkáját
támogassuk adónk 1%-ával.**

Valamelyik rendelkező nyilatkozatot változtatás nélkül helyezzük el adóbevallásunkba.

Minden Kedves Olvasónknak köszönjük a támogatást. E nélkül nem tudnánk megjelentetni az újságot és nem lennénk képesek folytatni a gyermekmissziót.

– a szerk. –

Interjú Lehoczki Ferencel, Soltvadkert város polgármesterével

Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény és ezt tanítják a próféták.

(Máté 7:12)

A közfeladatot ellátó ember mindig szem előtt van, ha akarja, ha nem. Élete, munkássága vizsgáló szemek céltáblája. A hívő politikusé még inkább. Lehoczki Ferenc a Soltvadkerti Baptista Gyülekezet diakónusa, 2006-tól a város polgármestere.

– *Hogyan is kezdődött?*

– Hívő családban születtem negyedik gyermekként. Édesapám gyülekezeti vezető volt. A közép- és főiskolai éveket leszámítva egész életemet itt, ebben a városban és ebben a gyülekezetben éltem. A feleségem, Somogyi Erzsike is innen származik, gyermekeim is itt nevelkedtek. Az istenhit számomra természetes volt, soha nem kérdőjeleztem meg Isten létezését. Az évek során azonban a hitem sokat csiszolódt, míg eljutottam a „magam módján hiszek” állapotból a személyes Megváltóban való hitemig. Visszaemlékszem Mészáros Kálmán bácsi egyik igehirdetésére, amelyben azt mondta, hogy Isten mindenható, de egy dolgot ő sem tud: akarunk ellenére üdvözíteni. Ez megragadott. Ettől kezdve már „akartam”. Egy fiatal amerikai miszionáriussal való személyes találkozások, a vele folytatott lelki beszélgetések eredményeként, a korábban szélesre tárt kapu – ami a hitemet jelképezte – kezdett más formát ölteni. 1995-ben aztán a gyülekezet nagy nyilvánossága előtt is felvállaltam hitemet és bementem. Ugyanakkor merítkezett be Zsuzsi, a lányom, aki saját útján jutott el ide. Az ő példája is nagyon ösztönzően hatott rám. Hiszem, hogy nincsenek véletlenek, és ebben is ott volt Isten kegyelme, mert 1995-től 2003 nincs is olyan messze. (2003 karácsonyán váratlanul autóbalesetben meghalt a 19 éves fia, leánya pedig súlyos, életveszélyes sérüléseket szenvedett.) Ha ez a tragédia még a megtéretlen állapotomban ér, akkor nem biztos, hogy így alakul az életünk. Hiszen tudjuk, hogy ha ilyen nagy csapások érik az embert, akkor kétféleképpen reagálhat: vagy eltávolodik Istentől, vagy még közelebb kerül hozzá. Nálam ez utóbbi történt. A fájdalomban, a gyászban olyan módon tapasztaltam meg Isten szerető jelenlétét, mint addig még soha.

– *Hogyan kerültél kapcsolatba a politikával? Érezted-e Isten elhívását erre a szolgálatra?*

– Úgy kerültem, hogy küldtek. A Gödöllői Agrártudományi Egyetem elvégzése után egy jó ideig a helyi szakszövetkezetben dolgoztam. 1989-ben a szakszövetkezet igazgatósága delegált a Független Kisgazdapárt alakuló ülésére. Úgy alakult, ottmaradtam, mert szükségük volt fiatal szakemberre, s a céljaikkal is egyetérttem. Innen indult el a politikai pályám. Nem akartam én politikus lenni, szerettem a munkámat, de – úgy érzem – Isten egyszerűen ezt az utat adta nekem.

1990-ben aztán úgy lettem önkormányzati képviselő, hogy a szükséges kopogtató cédulákat is mások gyűjtötték helyettem, és ezzel olyan helyzetet teremtettek, hogy muszáj volt indulnom a választásokon. Azóta is, és a polgármesteri választás is ugyanígy történt. Előtte ugyan 2002-ben alpolgármesterként is indultam egy választáson, ahol alig 32 szavazattal kaptam kevesebbet, mint a megválasztott polgármester. Ekkor – bár egy profi stáb vezette a kampányt – mégsem vezetett sikerre. Egyszerűen azért, mert nem volt még itt az ideje. A kudarc nem tört le, inkább hasznos tapasztalatnak, felkészülési időnek tartottam ezt az időt a későbbi munkámhoz. Megtanultam békességben együttműködni jobboldali nézeteimmel alpolgármesterként a bal-liberális főnökömmel. A célunk ugyanis nem az egymás politikai meggyőzése, hanem a közösség szolgálata volt. 1998–2002-ig a Megyei Közgyűlés Pénzügyi Bizottságának elnökeként ugyancsak volt alkalmam belemenni a politikába, tanulmányozni, hogyan épül fel és működik az apparátus, hogyan születnek a döntések, hogyan működnek az egyes frakciók. Ez az idő is nagyon hasznosnak bizonyult később.

Az elhívásomban az Eszter könyvében található igé jelentett igazi biztatást, bátorítást: „...ha te most néma

tudsz maradni, a zsidók kaphatnak módot máshonnan a szabadulásra és menekésre, te azonban családdal együtt elpusztulsz. Ki tudja, nem éppen a mostani idő miatt jutottál-e (királynői) méltóságra?” (Eszter 4:14)

– *Sok ember úgy gondolja még a keresztények között is, hogy nem helyes, ha a hívő ember aktívan részt vesz a politikában. A politika és a tisztességtelen eszközök használata, a befolyásolás, a hatalommal való visszaélés, a korrupció sokak gondolatában összefonódik. Szeretnék a hitet magánügyként kezelni, mint aminek nincs hatása a környezetre, a munkánkra. Mi erről a véleményed?*

– A hit, véleményem szerint nem magánügy. Bibliai példák sokasága igazolja, hogy a vezető emberek hite vagy hitetlensége kihat az egész közösség életére. Ha nézzük a Bibliát, akkor azt látjuk, hogy ha hívő uralkodója, vezetője volt Izraelnek, akkor az mindig felledülést eredményezett, még akkor is, ha ellenség szorongatta a népet, míg ha hitetlen uralkodója volt, az mindig pusztuláshoz vezetett. Ez egyszerűen így működött a múltban és – véleményem szerint – így működik a jelenben is.

Egy igazi hívő ember Istentől kéri el a döntéseket, ezért olyan megállapodások, törvények, rendelkezések születnek, amelyek a nép érdekeit szolgálják. Ezt egy hitetlen ember – még ha egyébként kiváló is – nem tudja megtenni. Én úgy gondolom, hogy a hívő politikus abban különbözik a nem hívőtől, hogy tud egyszerre két dimenzióban, két ország (Mennyek országa és a földi ország) összefüggésében gondolkodni. Pontosabban úgy gondolkodik a földi országról, hogy eközben Isten törvényeit igyekszik érvényre juttatni.

Azt, hogy a keresztény ember maradjon távol a politikától, többnyire a baloldali érzelmű emberek hangoztatják. Ez a múltban a számukra jó ideológia volt a hívő emberek távoltartására a politikától. Ma, ha ezt egy hívő ember hangoztatja, az leginkább tudatlanságból, a Biblia nem ismeréséből ered. Az, hogy mindenki lop, csal, hazudik, aki politikával foglalkozik, egyszerűen tájékozatlanság. (Éppen olyan megalapozatlan, mint, hogy minden baptista ilyen vagy olyan...) persze vannak olyanok is, de nem szabad általánosítani. Istennek van hatalma arra, hogy a benne bízókat megvédje, megóvja mindezekről. József, Dániel, Ezsdrás és Nehémiás jó példa erre. Ha nem élünk a politizálás lehetőségével, akkor átengedjük azoknak, akik Isten nélkül akarnak kormányozni. Hogy hova vezet mindez, azt láthattuk az elmúlt években.

Még néhány bibliai igeverset hadd idézzek: Amikor Isten az első emberpárt (és rajtuk keresztül az összes embert) megbízta, hogy őrizze és művelje a nekik adott földet, akkor nem mondta, hogy a hívők ne vegyenek részt ebben a munkában, vonuljanak kolostorba, és „csak” imádkozzanak (1Móz 2:15). A hívő

életéhez is hozzátartozik a munka és a felelős döntések felvállalása: fáradozni kell a közjóért. Ahogy Jeremiásnál is olvashatjuk: „Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vitettek beneteket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak a békességétől függ a ti békességetek is!” (Jeremiás 29:7). A politika számomra nem a hatalomról szól, hanem a város szolgálatáról. Miért ne vehetne ebben részt a hívő ember? Egy párhuzammal szeretném ezt a kérdést jól megvilágítani. A rendszerváltás idején sokszor elhangzott kérdés volt, hogy lehet-e hívő ember vállalkozó? Mi a különbség a hívő és a nem hívő vállalkozó között? A nem hívő vállalkozó célja a minél nagyobb profit szerzése. A hívő vállalkozó is profitra törekszik, de nem minden áron. Nála a profit nem cél, hanem eszköz a jó cselekvésére. Ugyanígy a hívő politikus kezében a hatalom eszköz a jó cselekvésére. Ha valaki összekeveri a kettőt, az vakvágányra kerül.

– *Politikusként kerültél-e olyan helyzetbe, ami már a tisztességedet veszélyeztette volna?*

– A jó Atya mindaddig megőrzött az ilyen helyzetektől. Könnyű helyzetben vagyok, mert a korábbi munkahelyeimen is minden törvényesen történt. Mindig pénzügyi területen dolgoztam, olykor nagyon sok pénz kezelése volt rám bízva. Most is vallom, nem véletlenül történnek úgy a dolgok, ahogy történnek. A 90-es években, amikor a megyei tisztséget töltöttem be, előfordult, hogy megkörnyékeztek, egy-egy külföldi utat vagy egyebet kínáltak a nekik megfelelő kedvező döntésért, de könnyű szívvel tudtam nemet mondani. Ezek után valahogy be is skatulyáztak, hogy nem érdemes ilyen módon próbálkozni nálam. Ilyen kísérletek egyébként más vezető embereket is érnek, nem kell ehhez politikusnak lenni, láthatja, hallhatja ez mindenki a tv-ből.

– *A helyi politikában milyen elvek érvényesülnek?*

– Ugyanezek az elvek. Itt az önkormányzatnál is nagyon figyelünk arra, hogy senkinek a magánzsebébe ne kerülhessen semmi a közvagyonból. A csúszópénz kizárt, de ha valaki nagyon meg akarja hálálni a számára kedvező döntést, akkor van lehetősége arra, hogy a „feleslegét” jótékonyági célra fordítsa. A döntéseket nem a pártpolitika határozza meg. Hiába FIDESZ-es egy képviselő, ha van a javaslatánál más, jobb, akkor a szakmailag jobb javaslatot támogatjuk.

A helyi politikában az alapelvem a következő: „Amit szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták” (Máté 7:12).

Azt szeretném, hogy az Önkormányzat ne félelmet keltő politikai hatalom legyen, HIVATAL, hanem olyan hely, ahová az emberek bátran és szívesen fordulnak gondjaikkal, amolyan „szolgáltató” hivatal. Elvégre mi vagyunk érettük, és nem ők értünk.

– *Mi most a városban a legsürgetőbb feladat, amit meg kell oldani?*

– A legfontosabb feladat új munkahelyeket létesíteni. Elég szűkösek erre az önkormányzat lehetőségei, mégis igyekszünk mindent megtenni, hogy megtartsuk a város lakosságát, sőt ha lehet máshonnan vállalkozókat is idecsalogassunk. Soltvadkert jövője a munkahelyeken múlik. Sajnos ezek hiányában nagyon sokan elhagyják a városunkat, különösen a magasabban képzett szakemberek. Szeretnénk olyan helyzetet, körülményeket teremteni, hogy, helyet tudjunk adni egy-egy lehetséges vállalkozásnak. Ennek érdekében készül a Rendezési terv módosítása: mintegy 10 hektárnyi önkormányzati területen szeretnénk egy új kereskedelmi és ipari területet létrehozni a város szélén. Nem az a célunk, hogy ezeket a területeket magas áron értékesítsük, hanem az, hogy olyan vállalkozó vegye meg, aki vállalkozásával munkahelyeket ad a városnak. Ennek érdekében készek vagyunk akár egy jelképes összegért is eladni a területet. Ha ugyanis itt marad, és profitot termel, akkor majd adózni is itt fog. Hogy a város eddig dinamikusán fejlődött és nincs eladósodva, azt a helyi vállalkozók által fizetett adók és a városunkra mindig jellemző – talán az őseinktől örökölt – takarékos gazdálkodás tette, teszi lehetővé. A 2010-es évben sajnos minket is utolért a gazdasági válság. Minden eszközünkkel, erőnkkel és bölcsességünkkel azon vagyunk, hogy megőrizzük a város működőképességét, és hogy egy olyan várost hagyjunk örökségül gyermekeinknek és unokáinknak, ahol örömet élni.

– *Magánemberként mi foglalkoztat most?*

– Nagyon odafigyelünk arra a feleséggel, hogy legyen mindig időnk arra, hogy a megfeszített munka után lelkileg, szellemileg is kikapcsolódjunk, kiszakadjunk egy időre a napi nyüzsgésből. Mindketten fontosnak tartjuk, hogy törődjünk saját magunk és egymás testi, szellemi, lelki jólétével. De mindenekelőtt első kis unokánk születését várjuk most nagy örömmel.

– *Sok áldást kívánok a közéleti munkádra és a családi életetekre egyaránt.*

Köszönöm a beszélgetést.

Kelédiné R. Zsuzsa

RÖVID HÍREK SZŐKEPUSZTÁRÓL

Elkészült a szőkepusztai imaház tűzfala, már csak a meszelés van hátra. Köszönjük az erre a célra küldött adományt. Imádkozunk azért, hogy az Úr őrizze továbbra is a pusztát közepén álló zarándok kápolnát, hadd hasznosuljon az épület gyermekeink és a konferenciázók lelki épülésére továbbra is.

A két új telek teljes bekerítése elkészült. Hálásan köszönjük az e célra küldött adományokat.

A talajvíz továbbra is igen magas a gyermektábor területén, de még az erdőben is. A két új telek is szinte vízben áll, a romos épületek tetőszerkezetét lebontottuk, de a talaj nem bírja el a gépeket, a további bontást csak később tudjuk megkezdeni. Saját területünkön nekünk kell vízelvezető árkokat létesíteni. A napokban ígérte meg a polgármester úr, hogy közterületen igyekeznek megoldani a víz továbbvezetését. A bontás és a vízelvezetés költsége igen tetemes. Erre továbbra is várjuk kedves Olvasóink támogatását, miközben megköszönjük az eddigi adományokat, ahogy azt tételesen levélben már megtettük.

Az Úr gazdag áldását kívánjuk minden kedves Olvasónk és Támogatónk életére.

Testvéri üdvözléssel:

Dr. Almási Mihály

Gerzsenyi Sándor

TAVASZI HÁLADAL

*Te áldott, angyali, szép Tavasz, eljöttél,
Magadra öltve zöld ruhád! –*

Megváltó Jézusom, szállj le a szívemre,

Hozz tavaszt, tégy csodát!

Oly hosszú volt ez a tél!

Az ajkam esengve kér:

Megváltó Jézusom, szállj le a szívemre,

Hozz tavaszt, tégy csodát!

*Az égből fény csorog, és üde hangokkal
Vidáman zeng a sok madár...*

Megtelt a lelkem is égi kegyelmeddel;

Imám csak Téged áld!

Meghajlok színed előtt,

Az áldott béke betölt.

Megtelt a lelkem is égi kegyelmeddel;

Imám csak Téged áld!

„...Földindulás mindenfelé” (Mt 24:7)

Az alábbiakban közöljük Nagy Ivett hegedűművésznék a természeti és nukleáris katasztrófa sújtotta Japánban, közvetlenül a térségben átélt személyes beszámolóját és hazatérésének történetét.

A fiatal művésznő 2004-ben szerzett diplomát Budapesten a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen – a pesterzsébeti gyökerű – Szabadi Vilmos Liszt-díjas hegedűművész tanítványaként. Nagy Ivett az elmúlt években a székesfehérvári zeneiskolában tanított, majd az iskola bécsi partnerintézményén keresztül 2010 augusztusától Japánban nyert el egy tanári állást.

Többször is közreműködött a Pesterzsébeti Gyülekezet zenei rendezvényein a CD-felvételek során. Az egyik budapesti református gyülekezet tagja.

köm, hogy amilyen gyorsan csak tudok, haza kell jönnöm. Ez megijesztett. Hétfő volt. Kaptam a hírt, hogy a koncertet elhalasztották. Már haza akartam jutni, de hogyan, amikor emberek tömege vár járatokra, jegyre napokon át. Repülőjegyet nagy nehézségek árán kaptam, de akkor már hallottam, hogy az osztrák légitársaság járatait törölték.

Utsunomiyában voltam, ami 150 km Fukushimaától. Vonat nem közlekedett, de a reptérre volt egy nap 3–4 buszjárat. Ezzel hétfő estére el tudtam jutni kerülőúton a reptérre, mivel az autópályák is le voltak zárva. Én már úton voltam Tokió felé, mikor az újabb robbanás bekövetkezett. A jegyem szerdára szól, ez volt a legkorábbi lehetőség. Reménykedtem, hogy esetleg fel tudnék kerülni kedden egy gépre. Reggel 6-tól ott álltam sorban és csak nőtt és nőtt a sor, de senki nem érkezett a pulthoz és semmilyen információ nem volt kitéve a minket érintő

Pénteki nap volt. Két gyakorlás között a boltba mentem... földrengés... a japánok arca egyszerre csak elsápadt, a lábunk a himbálódzó földre gyökerezett. Pár pillanat múlva eldobták a kosarakat és rohantak kifelé. Én ekkor még mit sem sejtettem. Nem értettem, hogy miért félnek azok az emberek, akiknek az életében mindennaposak a rengések. Aztán a Föld hosszú percek alatt egyre erősebben dobált mindent a hátán. Miután vége lett, benéztünk a boltba, minden összetört, szanaszét hevert. Bevillant, hogy a hegedűm!!! Ott hagytam nyitva a tokjában. Lélekszakadva rohantam vissza. Futás közben egyre csak azon kattogott az agyam, hogy hogy fogok játszani a várva várt koncerten a Kioi hallban, ha baja esett a hegedűmnek. Minden lezuhant, de a hegedűm ott várt ugyanúgy, ahogy oda letettem...

Aztán még rengett, rengett napokon át. Félünk, nem aludtunk. Akkor még készülni akartam és másnap meg is erősítették, hogy az embereket bátorítani kell, még inkább szükség van a koncertre. Aztán az események felgyorsultak. Jöttek a robbanások, az áramproblémák, a boltok bezártak, a közlekedés leállt. Van sugárzás? Veszélyes, vagy nem? Ki lehet menni, be kell zárkózni? Lesz enivaló és víz? Akkor már szólta a bécsi főnö-

járatokról. Aztán 11 körül kitétek egy papírt, hogy ma nem szállnak fel a gépeik. Újabb nap és éjszaka a Naritán. Sok-sok ember, felnőttek és gyerekek vártak ugyanúgy, mint én, napokon át a reptérről el sem mozdulva, hiszen semmi nem garantálta, hogy lesz bármi, amivel vissza fognak tudni jutni oda. Tehát ez volt a biztos hely. Bevallom, hogy amikor aznap nem szálltak fel a gépek, kaptam otthonról interneten keresztül a riasztásokat, láttam a kivetítőkön az újabb tüzeket az atomerőműben, és akkor éjjel már remény helyett félelem költözött a szívembe. Féltem, hogy lehet, hogy nem fogok hazajutni. Isten kezébe tettem le mindent, Ő tudja, hogy ki honnan hová halad és meddig... Legyen meg az Ő akarata.

Aztán eljött a szerda reggel, már nem néztem az újabb rémhíreket, csak számoltam visszafelé az órákat a délutáni járatomig. Nagyon fáradt voltam, akkor már harmadik napja talpon, de már a félelem kezdett eltűnni, és ahogy teltek az órák egyre erősödött bennem, hogy most már nem lesz baj, hazajutok! Mikor a gépről megláttam Budapest fényeit – amit egyébként is már közel 8 hónapja nem láttam és már nagyon hiányzott – leírhatatlan boldogság töltött el. Itthon vagyok!

Nagy Ivett

VÉGZETES INFORMÁCIÓ

1.

Kate örült, hogy hétfő van és mehet a laborba. A férjét ért baleset óta jobban szerette a hétköznapokat. A férj, John rajztanár volt egy középiskolában, de két évvel ezelőtt egy balesetben elvesztette a bal lábát.

Azóta nem járt be az iskolába, hanem otthon dolgozott. Az igazság az, hogy máshová sem ment, csak a kert lett a világa, ahol mindig fákat festett.

– Drágám, ma későn jövök, tudod a határidők meg nyakamon a konferencia is. Mit csinálsz ma?

– Lefestem a kertünk végében lévő nyírfát. Hm... Nagyon különleges.

– Én inkább csapzottnak mondanám. Annyira tehetséges vagy, miért festesz mindig fákat? Ezeket a képeket annyira nehéz eladni.

– A fák tökéletesek, egyediek, igazi mester munkák. Majd ha megunom őket, festek mást is. Gyere, adok egy puszit és vigyázz magadra.

Kate végre kiszabadult.

2.

– Jó reggelt Mrs. Windson – már vártuk. – Sarah már 10 éve az aszisztense volt, most is mint mindig, fakón és fáradtan nézett ki hamuszürke kosztümben. – Ezeket a leveleket Ön kapta és kapott egy táviratot is New Yorkból, a feladó valami dr. Smith.

– Még van olyan, hogy távirat? – csodálkozott. – Egy e-mailt sokkal egyszerűbb elküldeni, de köszönöm Sarah, még csak fél nyolc van, elmegeth kávézni. Pontban nyolckor kezdünk.

Már nem is emlékezett, mikor kapott utoljára táviratot.

És ki az a dr. Smith? Talán apától kapta meg a címet. Este felhívom apát.

Mielőtt nekilátok ennek a kupacnak, én is iszom valamit.

Kate apja nem akar ki volt, hanem maga az élő legenda Windson pro-

fessor. Egész életét a kutatásnak és a tanításnak szentelte. Rajongott Darwinért és híres volt arról, hogy minden tudományos munkájában őt idézte. Nagy hatással volt mindenkire. Ez alól egy szem lánya, Kate sem volt kivétel.

Ezért lett Kate is tudós. Apja nyomdokába lépett, aki nagyon büszke volt a lányára. Néha volt köztük vita, de szakmai dolgokról sohasem vitatkoztak. Nagyon hasonlítottak egymásra.

3.

A nap gyorsan elröpült és a távirat csak este nyolckor jutott eszébe.

A többi levelet gyorsan átfutotta. Keresett egy ollót és kibontotta a táviratot:

„Tisztelt Kate Windson!

Fájdalommal tudatom, hogy édesapja dr. Windson professzor vasárnap reggel elhalálozott. A halálának oka eddig ismeretlen, hiszen kitűnő egészségnek örvendett. Kérem, minél hamarabb utazzon New Yorkba, mivel ön az egyetlen élő rokona.

Maradok tisztelettel: dr. Pool Smith.”

A következő órára nem tudott soha visszaemlékezni, csak arra a kimondhatatlan haragra, amit érzett, és arra, hogy ennél rosszabb nem történhetett volna vele.

Ennél nagyobbat nem is tévedhetett volna.

4.

Akkor volt ennyire dühös, amikor a férje balesete történt.

A baleset után egy héttel egy konferenciára kellett utaznia Franciaországba. Az utat muszáj volt vállalnia, helyettesítésről szó sem lehetett. Miről volt szó 3 napig, nem tudta, még szerencse, hogy új kollégája Peter lelkesen jegyzetelt, csak ült félig öntudatlanul és a pódiumot nézte. Azokat a méteres betűket is csak második nap vette

észre, amelyeket a pódium mögötti függönyre rögzítettek:

„A TUDOMÁNY VÁLASZT TALÁL MINDENRE”

De Kate, életében először, kételkedett ebben.

Talán azért jutott mindez eszébe, mert apja halálára nem talált választ, éppúgy, ahogyan férje balesetére sem.

Akkor azt hitte, hogy könnyen meg fognak birkózni az új helyzettel, hiszen végül is csak az egyik lábát veszítette el. De nem így történt. A mindig vidám John megkomolyodott. Eddig ő tartotta össze a családot. Lucyt és Mariettát mindig ő vitte el az iskolába. Tanulás, vacsora, fürdés, és este a történetek felolvasása is mindig az ő feladata volt. De rajongott a lányaiért, ami kölcsönös volt, és Kate-et is szerette. Ám a baleset óta valami eltávolíthatatlan szomorúság költözött a szívébe. Kate pedig nem tudott neki segíteni. Ő maga is harcolt. Tudta, hogy valamit mondania kellene, vigasztalni vagy bátorítani, vagy valami ilyesmit, de rájött, hogy semmi ilyesmire nem képes.

A lányok hamar kollégiumba kerültek egy távoli városba, ő pedig semmi mást nem akart, csak minél hamarabb elmenni otthonról és minél később hazamenni. Két év után arra gondolt, hogy talán ő nem az a típusú ember, aki képes egy fogyatékos emberrel együtt élni. Mindenki azt várta tőle, hogy ezzel a helyzettel megbirkózzon, két évig próbálkozott, és nem sikerült. Most már nem akar birkózni, csak valahogyan kilépni ebből a helyzetből.

Most pedig meghalt az apja.

5.

Dr. Smith orvos volt és az apja új barátja. Mivel az apja soha nem volt beteg, ezért orvosra nem volt szüksége, de egy jó sakkpartnerre igen, így találtak egymásra. Kate eddig nem ismerte, de hamar összebarátkoztak. A vacsora után a szalonban szótlanul ültek egymás mellett.

Annyira hirtelen történt minden, hogy abban sem voltak biztosak, hogy ami történik az valóság-e vagy csak egy szörnyű álom.

– Negyven éve vagyok orvos, számtalan embert láttam meghalni. A barátaim közül is nem egyet, de mindig tudtam, hogy miért történt. De ezt most nem értem.

Hosszú szünet következett. Kate csak azt érezte, hogy az élet megint birkózásra hívja, de nem akar a ringbe felmenni, mert tudja, semmi esélye. Az apja nevelte fel, és senkit sem szeretett úgy, mint őt. Mindent neki köszönhet. Az egész tudományos munkáját arra építette fel, amit az apjától tanult. Az apja véleménye mindennél fontosabb volt számára. De az apja elment, és csak a könyvek, cikkek, jegyzetek maradtak meg. De ez nem elég. Ez száználman kevés.

Csak ültek csendben, és nézték hogyan esik kinn az eső.

– El kell, hogy mondjam, azért mert kérni szeretnék valamit – dr. Smith hangja megváltozott.

Ezzel a halálesettel valami nem stimmel. Nem tudok szabadulni a gondolattól. Kate, megengedi, hogy az apját felboncoltassam?

– Tudja, 4 napnál tovább nem maradhatok, és ez már így is elég szörnyű, nem gondolom, hogy erre szükség van.

– Mégis szeretném megkérni. Azt gyanítom, hogy az apját... meggyilkolták.

6.

Birkózott az időeltolódással, rendszertelenül evett és aludt, de most végre tudta azt, hogy mit kell tennie. Leült apja számítógépe mögé és rendszerezte a leveleket. Kíváncsi volt az új nevekre, apja időbeosztására, kikkel, mikor, hol találkozott. Arra, hogy megfenyegette-e valaki, tartozik-e valakinek, dolgozott-e apja munkáján valaki más is? Egyáltalán mivel foglalkozott az utóbbi hónapokban. Bántotta a lelkiismeret is, hogy ritkán hívta fel,

az utóbbi hónapokban azt sem tudta, hogy az apja mit csinált.

Döbbenet látta, hogy az apja az utolsó egy hónapjában éjjel nappal dolgozott. Egy könyv teljes anyaga bent volt a gépben. Mindig nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy egy könyv címe kifejező és figyelemfelkeltő legyen. Az utolsó könyvének még nem adott címet, úgy mentette el, hogy „Legyőzött az információadó”. Talán ez lenne a cím?

Apja titkos információkhoz jutott, amiért meg kellett halnia? Leleplező könyvet írt egy titkos információ birtokosáról?

Két olyan nevet talált, akiket nem ismert, és akikkel az apja az utóbbi időben rendszeresen találkozott: Steve Moont és dr. George Pull.

Steve Moont minden nap meglátogatta az apját az utóbbi egy hónapban. Minden reggel nyolckor érkezett és tíz óráig maradt. Ezt a vasárnap kivételével minden nap megtette. Apjára nem volt jellemző, hogy ilyen rengeteg időt szánt volna valakire. Lehet, hogy ez az ember zaklatta? Szerencsére apja, az első látogatása után felírta a telefonszámát a naptár szélére.

Kate bekapcsolta a hangrögzítőt és tárcsázott.

– „Itt Steve Moont lelkész üzenetrögzítője. A sípszó után hagyjon üzenetet. Isten él.”

Ezzel az információval egyáltalán nem tudott mit kezdeni.

Egy név maradt csak: dr. George Pull.

7.

Éjszakai alvását egy telefon csörgése szakította félbe. Meg is ijedt. A családjának szólt, hogy ne keressék, dr. Smith telefonja is csak holnap esedékes.

– „Kate Windson? Dr. George Pull titkárnöje vagyok. Megkérem önt, hogy ma este 6-ra jöjjön el a Bengnitton utca 24-ben lévő ügyvédi irodánkba, I. emelet 24-es előadó terem. Az apja végrendeletéről van szó, melyet dr. George Pull ismer-

tet. Kérem pontos megjelenését.

És nagyon sajnálom, őszinte részvétem, tudja a professzor úr tanította a bátyámat, és az egész családuknak olvasta a könyveit. Soha nem fogjuk elfelejteni.”

Az apja évekkal ezelőtt már írt egy végrendeletet, talán módosított. Ezért találkozott tehát olyan gyakran dr. George Pullal. Az apám érezte, hogy meg fog halni? Tehát dr. George Pull nem gyanúsított.

A telefon újra megszólalt.

– Itt Steve Moont lelkész. Nagyon örülök, hogy hallom a hangját. Windson professzor rengeteg mesélt magáról és a családjáról és megkért, hogy adjak át önnek egy levelet és arra is, hogy mondjak el önnek egy olyan információt, amely számára nagyon fontos volt. Tudom, hogy szoros az időpont, de én csak ma érek rá. Holnap el kell utaznom, nem zavarom, ha felkeresném ma de. 11 órakor?

– Rendben, jöjjön.

– Tehát a lelkész tette. – Ez a gondolat összezavarta. – És most én következem. Meg fogom tudni az információt és utána meg kell halnom miatta.

Az is lehet, hogy csak eljön ez a Steve Moont és megkínál egy mérgezett süteménnyel.

Van valami végzettszerű abban, hogy ugyanabba az információba fogok belehalni, mint az apám.

Ránézett az órára, 10 óra már elmúlt. Nem bánta, teljesen fel volt készülve. A tükörbe nézve megjáéjt egy kicsit sápadt arcszínétől, őszülő hajától. Nagyon nagyon fáradt vagyok – gondolta. Megfésülte és összekötötte dús haját, kikészítette az innivalót és az apró süteményt.

Leült és várt. Kopogtattak.

8.

Az ajtóban egy huszonöt év körüli fiatalember állt. Kék vászonnadrág, és sárga ing volt rajta. Szőke haja volt és elegáns kerek szemüvege. Egy nagy diplomatafésű volt nála, ami láthatólag nehéz volt. A szeme

barátságosan és értelmesen csillogott.

– Steve Moont vagyok. Nagyon örülök, hogy találkoztunk.

– Steve Moont lelkész fia?

– Én vagyok Steve Moont lelkész.

– Hát akkor... talán fáradjon beljebb. – Kate nem erre számított, bár nem tudta megfogalmazni, hogy milyenek is képzelte a lelkészt, de, hogy nem ilyenek, az biztos.

De a lelkészt ez nem zavarta, ott-hon érezte magát a professzor házában, szeretettel nézte a könyvektől roskadozó polcokat és udvariasan közölte Kate-tel, hogy szomjas és nagyon örülne egy teának, melyet sok cukorral és tejjel kér.

Nem akart udvariatlan lenni, de Kate mióta a szobába lépett a sarokban állt és meredten nézte. Ettől a kéréstől viszont kicsit felélénkült, helyet kínálta és töltött egy teát.

– Mióta ismeri apámat?

– Öt éve. Az apja tanított az egyetemen. Nálam ez régen kezdődött, még gyerekkoromban. Nagyon szerettem a fákat. Gyönyörködtem egyedi és kreatív szépségükben. Arra gondoltam, ilyen csak egy nagyon jó ízléssel megáldott intelligencia tud kitalálni. – Kate-et zavarta Steve Moont fesztelen stílusa, de most azt azért megállapította, hogy a férjével valószínűleg nagyon megértenék egymást. – Középiszkola után nem tudtam eldönteni, hogy lelkész legyek vagy tanár, de mivel mindig vonzott a természettudomány, hát az apja kezei közé kerültem.

Sokat köszönhetek az apjának. Tudja, az egyetemen nem nagyon örültek annak, hogy a világ teremtését az Istennek tulajdonítom. Azt mondták, hogy itt a Darwin Intézetben nem beszélhetek a hipotéziseimről.

– Ez, gondolom teljesen érthető.

– Utána röplapokat írtam és szétosztottam a diákok között. Alakult egy diákkör, akikkel ez után rendszeresen kerestük az igazságot

HIMNUSZ AZ ÉLETHEZ
Kalkuttai Teréz Anya verse   Megzenésítette: Tóka Szabolcs   2011.

Gróf, Vokál

Az É - let egyetlen e - sély,
komolyan!
Az É - let szép - ség,
Az É - let hol - dog - ság,
keld!
Az É - let á - lom,
Az É - let ki - hí - vás,
el!
Az É - let köte - les - ség.
Az
Játszd!
É - let já - ték,
Az É - let ér - ték,
Vi - gyázz rá!
Az É - let vagyon,
Hasz -

és nem zártuk ki azt, hogy Isten létezik. Ekkor akartak az egyetemről eltanácsolni. Ekkor az apja melém állt, ezért kaphattam diplomát.

– Ezen nagyon csodálkozom, apám Darwin nagy tisztelője volt. Egész életében a hipotéziseit igyekezett bizonyítani és eredményeiért számos kitüntetést kapott.

– Ezt én is így tudtam. De utána történt valami. Én az iskola után a városban maradtam, tudja az a kis csoport az egyetemről elkezdett növekedni, és én vagyok a pásztoruk. Két hónappal ezelőtt felhívott az édesapja. Nem érezte magát jól és össze-visszabeszélt. Azt mondta, hogy zsákutcába került, hogy nem találja a válaszokat a kérdéseire, és fél, hogy senki sem érti meg. Aggódtam érte és felkerestem.

– Nekem erről soha nem beszélt.

– Gondolom nem akarta össze-zavarni, miközben még ő maga sem tudta a választ.

– Tudja, az apám soha nem szeretete a keresztényeket. Ez nála nagyon régi dolog, hiszékenyeknek és butáknak gondolta őket. Az apám mindig rettegett attól, hogy becsapják.

– Az apja nem volt boldog ember. Azt mondta, azért nem boldog, mert nincs kinek hálát adnia. Azt mondta, hogy rengeteg kérdése van, és nem találja a válaszokat. Furcsa ezt így kimondani, de azt hiszem, bennem megbízott. Meghívott másnapra is.

– Az apám gépében találtam egy írást, az utóbbi egy hónapban írta, a címe így szól: „Legyőzött az infor-

náld B' fel! Kőzjáték: Az É - let szeret, Add át ma - gad!
használd fel! Az

Fejtsd meg! Teljesítsd! Győzd le!
É - let tí - tok, Az É - let í - gé - ret, Az É - let szomorúság, Az

É - ne - keld, é - ne - keld! Har - cold meg!
É - let dal, Az É - let küzdelem, Az É - let ka -

Vállald! Érdemeld ki! É - let,
land, Az É - let jura - lom, Az É - let, Az É - let.

É - let, É - let, É - let, Él - jed!
Az É - let, é - let,

hogya ez az egész kitudódik, ez rá nézve mennyire kellemetlen lehet. Megválna az egész élete, a barátai eltávolodnának tőle, még az is lehet, hogy a munkáját is befolyásolná egy ilyen változás. Ráébredt, hogy életében a legbiztosabb pont a családja. A férje és a lányai.

Mindenképpen titokban kell tartani apja páfordulását, szerencsére a könyvet még nem adta ki, és csak Steve és ő tud a dologról. Egy kicsit megkönnyebbült. Szerette maga irányítani az életét.

Dr. George titkárnoje kedvesen fogadta és közölte vele, hogy a végrendelet felolvasása a 22-es nagyteremben lesz.

– Az lehetetlen, a nagyteremben valami konferencia lesz, tele van emberekkel.

– Nézze, nekünk be kell tartanunk édesapja végrendeletét. Átadott nekünk egy listát 300 névvel, őket meg kellett hívni. Jöjjen velem, önnek az első sorban foglaltunk helyet.

A tömeg leült. A morajlásból kiderült, hogy sokan nem tudják, miért vannak itt.

Dr. George Pull pontosan kezdett.

„Vagyoni helyzetemmel kapcsolatban már régebben végrendelettem, ezt az érintettekkel tudattam is, ebben nem történt változás. Amiben változás történt, az az én szívemben és elmémbe ment végbe, de ez önökre is kihatással van, ezért vannak most itt. Az utóbbi hetekben arra a megállapításra jutottam, hogy tudományos munkálkodásom 40 éve alatt tévúton jártam. Mindig az élet eredetét kerestem, de csak most ébredtem rá, hogy kérdéseimre csak akkor kapok választ, ha elfogadom azt, hogy valaki értelmes információval indította el a világot. Ezt a valakit én a zsidók és keresztények Istenében ismertem fel. Ezért úgy rendelkezem, hogy bárki, bárhol, bármilyen formában is részleteket közöl könyveimből, tanulmányaimból, televíziós és rádióműsoraimból,

mációadó”. Tud ön valamit erről az információról?

- Olvasta az írást?
- Nem volt még időm rá.
- Arról szól, hogy lehetetlen az életet értelmezni úgy, hogy kihagyjuk belőle a Teremtő Istent. Az Ő életadó információja indította el a földön az életet, szabályozza és tartja fent a létezést. Ez az információadó győzte le, vagy győzte meg az ön édesapját. Ezt önnek le is írta egy levélben, amelyet most átadok.

Én a halála előtti napon még találkoztam vele, nem tudtam, hogy bármi gond is lenne az egészségével. Nagyon boldognak tűnt, elmondta, hogy elkészült teljesen a könyvével és már nagyon várta, hogy elküldhesse önnek és a barátainak. Arcvonásai kisimultak,

megnyugodott. Örülök, hogy ilyenek láttam utoljára.

9.

Kate a lelkész távozása után sokáig csendben ült a fotelben. Eddig azt gondolta, hogy mindent tud az apjáról, és most itt ez a fiatal ember, aki sokkal többet tudott róla. Felkavarta a beszélgetés, de meg is nyugtatta. Örült, hogy apja boldog volt halála előtt. Hosszú idő óta most érezte először, hogy valami jó történt vele.

Megebédelt, átöltözött és valami furcsa nyugalommal elindult dr. George Pull irodájába.

10.

A taxi nem talált parkolóhelyet az iroda közelében. Mintha mindenkinek itt lenne találkozója. Gyaloglás közben jutott eszébe először az,

köteles közölni ezt a kiegészítést: Windson professzor élete végén arra a felismerésre jutott, hogy nem kezdődhetett el a földön az élet, értelmes és tudatos információk nélkül.

Ez az utolsó kérésem.

Aláírás: dr. Peter Windson a természettudományok doktora.”

A meghívottak nagyon csendben távoztak.

11.

A temetés estéjén Kate kapott egy e-mailt a férjétől:

„Drága Kate, nagyon hiányzol. A lányokkal úgy döntöttünk, hogy mindannyian kimegyünk eléd a reptérre. Én festettem neked egy meglepetést. Lucy süteményt sütött, Marietta pedig nagyon izgatott. Még nekem sem mondta el, miről van szó, téged vár.

Szeretünk: John”

12.

Jó volt végre a reptéren lenni és készülödni hazafelé. Dr. Smith kikísérte, és újra átbeszéltek apja rejtélyes halálát. Bár a rejtély egyrészt megoldódott, másrészt újabb kérdéseket vetett fel.

– Nem tudom elhinni, akár mennyit is gondolkodom rajta, hogy édesapja egy ilyen szívvel, hogy volt képes egyáltalán létezni. Arról, nem is beszélve, hogy látszólag milyen jól nézett ki, és milyen sokat dolgozott. Hihetetlen. Csoda, hogy élt. Igen, ez a jó szó rá: csoda. A keresztények biztosan azt mondanák, hogy Istennek még terve volt vele azért tartotta életben... És tudja Kate, mióta elolvastam legutolsó kéziratát a „Legyőzött az információadó”-t azóta én is ezt gondolom.

Búcsúznunk kell. Nagyon vigyázzon magára és a családjára.

Kate adott két pusztit ennek a kedves öreg barátnak és felszállt a gépre.

Sütött a nap és örömmel szorongatta kezében apja levelét. Tudta, hogy jó útja lesz hazafelé.

Dr. Szabó Imréné

BIZONYSÁGTÉTEL

MEGŐRZŐ KEGYELEM

Egy napfényes június eleji hétfő délutánon édesapám jött haza a szőlőhegyről, és hirtelen olyan késztetést érzett, hogy azonnal szálljon le a bicikliről és imádkozzon a gyermekeiért, mert valamelyik életveszélyben van. Ő azonnal ott az úton letérdelt és imádkozott, kérte a jó Atyát, őrizze meg gyermekeit. Nem tudta melyik van veszélyben, mert a három közül egy sem volt odahaza. Az idősebbik öcsém Észak-Csehországban töltötte a katonai szolgálatot, a fiatalabb pedig a közeli városban járt gimnáziumba, és ott is lakott. Én szintén abban a közeli városban dolgoztam és délutánként az esti iskolát látogattam. Az előadások után már nem utaztam haza, hanem egy kedves hívő családnál voltam szálláson a városban.

Ezen a hétfői napon szolgálati úton voltunk a munkatársaimmal egy távolabbi községben, és amikor délután jöttünk haza, akkor történt egy súlyos autóbaleset. Mivel a Csallóközben nagyon szép tollazatú madarak élnek és elég gyakran kifutnak az útra is, így a gépkocsivezetők jutalma néha egy szép fácánkakas. Most is ez történt. Az előttünk levő teherautónak nekirepült egy fácánkakas és ők megálltak, hogy megkeressék. Ezt mi is láttuk és mi is azt figyeltük, hol fog leesni a madár. Mikor én előre néztem, láttam, hogy már az előttünk levő autóból szállnak ki, ezért kiáltottam a sofőrnek, hogy fékezzen, mert veszélyben vagyunk. De sajnos erre már nem volt lehetőség, mert belerohantunk az álló teherautóba. Én elől ültem a gépkocsivezető mellett, és nagyon erős ütést éreztem az egész testemben. Az autó azonnal lángokban állt, és én nem tudtam megmozdulni sem. A munkatársaim húztak ki az égő autóból. Éppen

akkor ért oda egy mentőautó, amely azonnal vitt minket a kórházba.

Az orvosok először azt gondolták, hogy hátgerinctörésem van, mivel azonban nagy fájdalmaim voltak, így megállapították, hogy mégsem törés, mert akkor megbénulhattam volna. Az alsó hét csigolya volt kiugorva és több ütés, zúzódás a testemen. Csak az egyik kezem tudtam mozdítani, és meglehetősen nagy fájdalmaim voltak állandóan.

A jó Atya elküldte angyalait és megőriztek bennünket, ahogy az egyik munkatársnőm akkor mondta, hogy ő tudja azt, hogy most az én édesapám imádkozik értünk, és azért nem haltunk meg. És ez így is volt, mert éppen akkor délután fél négykor kellett az édesapámnak ott az úton imádkozni és a jó Atya meghallgatta.

Másnap reggel az édesapám jött be hozzám a kórházba, és hálát adtunk az Úrnak, hogy megőrzött mindnyájunkat, megtartotta életünket. Akkor mondta édesapám, hogy az autóröncsök kint vannak a piactéren, ahol az autóbuszok is megállnak, és sok ember megfordul. Amikor az utasok leszálltak a buszokról, mindenki odatódult a kiállított roncsokhoz és különféle megjegyzések, találgatások hangzottak el, hogy ezekből a roncsokból élve senki nem jöhetett ki. Édesapám akkor szólt, hogy „De igen, a jó Isten megőrizte őket, mert az én leányom is köztük volt, mindnyájan megmenekültek, senki sem halt meg”.

Harmadnapon az édesanyám hozott nekem egy kedves levelet, benne szép ígés köszöntő lapot. Ezt egy lelkipásztor kislánya küldte nekem Szigetszentmiklósról, ezzel az Igével: „Megőrzi az Úr az ő kegyeltjeinek lelkét” (Zsoltár 97:10). Ez nagy vigasztalás volt nekem akkor és azóta is őrzöm ezt a kedves, szép lapot. Ott van a fénykép mel-

lett, amit a rendőröktől kaptam a megégett autóról.

A következő időszak nagyon nehéz volt az életemben. Beletörődni abba, hogy ezután mások segítségére leszek utalva nagyon sok dologban. A vállalatnál megkaptam minden segítséget, mert az igazgató azt mondta, hogy nagyon fiatal vagyok, mindent megtesznek, hogy segítsek rajtam. Mivel a munkahelyre már nem tudtam bejárni autóbusszal, így minden reggel eljött értem a vállalati kocsis és vittek a munkahelyre, délután pedig hazahoztak. Elvittek orvosokhoz is, nemcsak Pozsonyba, hanem Budapestre többször is. Sajnos sehol nem bízattak azzal, hogy sikerülne egy gerincműtét, tartottak a teljes benu-lástól. Akkor egy orvosprofesszor azt mondta nekem, hogy két-három év múlva mozdulni sem leszek képes. Ezt akkor nagyon nehéz volt elfogadni.

Gyógyfürdőkbe jártam, főleg Pöstyénbe és Trencsén-Teplicbe, ahol nagyon jó kezeléseket kaptam. Idővel a fizikai állapotom javult, úgyhogy már tudtam járni mankók nélkül.

Évek múlva vállalatunk új irodaházat építtetett a járási székhelyen, így még távolabbról kellett volna bejárnom munkába. Ezért szolgálati lakást kaptam, hogy ne kelljen minden nap bevinni engem a munkahelyre és délután vissza. Ekkor már az egyik öcsém is itt dolgozott, így neki sem kellett utazni a munkahelyére.

Ha visszagondolok ezekre az évekre itt is meglátom a jó Atya csodálatos gondviselését, mert az akkori (hetvenes években) kezdtek átjárni hozzánk testvéreink, főleg Erdélyből, de Magyarországról is, és így tudtunk nekik szeretettel szolgálni.

Amikor sok imádság és tusakodás után belenyugodtam abba, hogy elfogadjam az életem, a megváltozott helyzetemet, megköszöntem a jó Atyának, hogy nem kell még

súlyosabb korlátok között élnem, és lehetőségeimhez mértén kezdtem látogatni a szociális otthonokat, főleg ahol mozgáskorlátozottakkal találkozhattam.

Egyszer rádióhallgatás közben arra lettem figyelmes, hogy Észak-Csehországban egy autószerelő át szerelik a gépkocsikat, hogy a mozgáskorlátozottak is tudják vezetni. Ezt akkor csak feljegyeztem. Azután gondolkodtam rajta, hogy milyen jó lenne nekem is egy autó, hogy tudnák járni látogatósokra, és nem lennék ráutalva mások segítségére. A jó Atya ezt is megadta. Csodálatos imameghallgatás volt, hogy megtanulhattam autót vezetni. Az első gépkocsit vit-tük el átszereltetni, de erre sem volt szükség, mert tudtam vezetni minden probléma nélkül. Ha visszagondolok az elmúlt évtizedre az életben, nagy hálával köszönöm meg az Úrnak, hogy ilyen csodálatosan megsegített.

Kezdetben jártam látogatásokra ismerős családokhoz, akik hívtak, vagy ahol valami fogyatékkal élő gyermek vagy felnőtt volt, hogy tudjak nekik bizonyosságot tenni, énekelni, imádkozni, vigasztalni. Később bekapcsolódtam a mozgáskorlátozottak tevékenységébe, és lehetőségemhez mértén segítettem.

Rendszeresen eljártam a környéken levő szociális otthonokba, ahol idős vagy beteg gondozottakat ápolnak, hogy vigasztaljam őket. Ezt a tevékenységet még most is végzem erőmhöz mértén. Az autóbaleset óta eltelt már majdnem ötven év, és a jó Atya csodálatos kegyelméből még mindig tartja életemet és ad lehetőséget a munkára, a szolgálatra.

Minden új napot hálaadással köszönök meg. Külön megköszönöm a gondviselését, amit meg-tapasztalok az én szeretteim és kedves testvérnőim részéről, úgy a gyülekezetből, mint a többiektől, akik nagy szeretettel vesznek körül.

Bathó Erzsébet
(Komárno)

Csak egy korsó olaj

*Nincs egyebem, csak egy korsó olaj.
Ez én vagyok. Nem üresen, csak félig.
Ám egyre nő az adósság-tudat.
Oly sokkal tartozom, s mindenkinek!
Így int az Ige: Senkinek – egyébbel,
Mint szeretettel! – S ez az „AGAPÉ”,
A „mégis”-szeretet szent adóssága,
Az „annak ellenére” áradása,
„Nem várok érte semmit”-szeretet.
Ahogy csak Jézus volt képes szeretni.
De ő nem csak a múltban adhatott,
Ha kifogyott az „olaj” a korsóból.
Ő ma is mindig teletöltheti,
Ha odatartod elé életednek
Kiürült edényét, és újra adhatsz,
Fizetheted a rád rótt adósságot:
Sok üres korsó-élet megtelik
Reménykedéssel és bizakodással,
A haldoklók között életerővel.
A parancs így szólt akkor: menjetek,
Tegyetek tanítvánnyá minden népet,
Nekem adatott minden hatalom.
Csordultig van a szívem szent olajjal.
A Szentlélek hatalma áradón
Ömlik tovább, ha vannak eszközök,
Üres korsók, kiket betölt kegyelme,
És adják tovább, minden nép felé,
Hogy sok-sok ember lenne tanítvánnyá.
Csak egy korsó olaj: Itt vagy te is,
Ki ennek őáltala megfelelhet.
„Ne feledjétek: veletek vagyok
Minden napon”. – És minden új lépéssel
Közelebb kerültök az égi országhoz,
Gyöngykapujához, amely tárva vár
Reátok, szent olajjal felmagasztalt
Menyasszonyokra. Vár a Völégény!
S beteljesül a legnagyobb reménység:
Örökre együtt Benne, s Általa
A Teremtővel, mennyei Atyánkkal.
Csak egy korsó olaj, de célba jut,
Ha teletöltheti a drága Lélek.*

Gerzsenyi Sándor

KVÍZ KÉRDÉSEK

Melyik nem illik a sorba?

A mostani kvízben azt kell kitalálni, hogy melyik név vagy szó nem illik a sorba, és miért, ahol lehetséges, igehely megjelölésével.

A kérdéseket összeállította:

dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2011. április 30.

1. István, Timóteus, Fülöp, Parmenász
2. Rodosz, Pergamon, Szárdisz, Filadelfia
3. Rúben, Zebulon, Benjámín, Magóg
4. Jónás, Habakuk, Ámós, Bálám
5. Élim, Mára, Gileád, Kádés
6. Lukács, János, Jakab, Simon
7. Saul, Elimász, Barnabás, János
8. Ikónium, Lidda, Joppé, Cézára
9. Otniél, Sammua, Sáfát, Gaddi
10. Abirám, Eliáb, Dátán, Korah
11. Naámán meggyógyítása, Katonák megégetése, Jordán vizének kettéválasztása, Mérgező étkek ehetővé válása
12. Szőlőtő, élet kenyere, ajtó, lámpás
13. Kitartás, hűség, öröm, türelem

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1-c (7) – 1Sám 17:12; 2 – b (teveháton) – 1Sám 30:17; 3 – c (lándzsáját és vizeskorsóját) – 1Sám 26:12; 4 – d (Dóég) – 1Sám 21:8; 5 – a (bolond) – 1Sám 25:25; 6 – b (Ebjátár) – 1Sám 22:20; 7 – c (magas növésű) – 1Sám 16:12; 8 – a (Élá völgye) – 1Sám 17:2; 9 – d (sajtot) 1Sám 17:18; 10 – d (Ciklág) – 1Sám 27:6; 11 – b (Saul visszafordult, mert a követe hozták a hírt, hogy a filiszteusok megtámadták az országot) – 1Sám 23:27; 12 – a (ij) – 1Sám 31:3; 13 – b (datolya) – 1Sám 25:18; 14 – c (Ezel) – 1Sám 20:19; 15 – c (85) – 1Sám 22:18.

A megfejtést beküldte: Rück Henrikné (Komló), Mészáros Lajos (Bp), Piros Elemérné (Bp), Gaál Miklósné (Tard), Marton Debóra Renáta (Lénárdaróc), Majnár Sámuel (Törökszentmiklós), Miskolc-Szirmai Gyermekbiblikör és további 80-an, akik a keresztrejtvénnyel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben feltett kérdésekre küldjétek be a helyes válaszokat.

Beküldési határidő: 2011. április 30.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1431 Budapest, Pf. 171.

Melyik városban történt?

1. Hol kérdezte meg Jézus a tanítványait arról, hogy kinek tartják őt?
2. Melyik városban lakott Zákheus?
3. Ebbe a városba Jézus egy szamárcsikó hátán érkezett, és a tömeg ünnepelte
4. Ebben a városban élt a feltámasztott Lázár
5. Melyik város közelében található az Olajfák hegye?
6. Melyik város felé tartottak a reményüket vesztett tanítványok, amikor a feltámadt Jézus csatlakozott hozzájuk?
7. Hol kérdezte meg Jézus Pétert így: „Szeretsz-e engem?”
8. Melyik városba való volt a százados, akinek Jézus meggyógyította a szolgáját?
9. Hova valósi volt az ördögös, akiből Jézus kiűzte az ördögöket egy disznónyájba?
10. Hol támasztotta fel Jézus egy özvegyasszony egyetlen fiát?
11. Hol volt a Jákób forrása?
12. Mi volt annak a tónak a neve, ahová a betegek jártak gyógyulni?

Az előző rejtvényhelyes megfejtése: FRIGYLÁDA. Az Ószövetségben, Izrael történetében igen fontos szerepe volt, ez volt az Isten jelenlétének a jelképe.

Helyes megfejtést küldtek be: Dobner Máté (Fót), Bleda Nikolett (Kétegyháza), Szentesi Mira és Mollí (Pécel), Sike József (Bp), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Kéri Krisztina (Órbottyán), Jóföldi Anna (Órbottyán), Asztalos Bogdán (Bp), Marton Debóra Renáta (Lénárdaróc) Szász Aurél (Bp), Szász Abigél (Bp), Majnár Titusz (Törökszentmiklós), Török Dávid (Debrecen), ifj. Tömöri Gábor (Hajdúbagos), Vári Tímea (Kiskőrös), Surányi Péter (Bp), Jaeger Tamás (Bp), Jaeger Márk (Bp), Doboróczki Eszter (Bp), Doboróczki Gábor (Bp), Lovász Petra (Bp), Halász Tamás (Bp), Kovács Ákos (Bp), Buffham Nicholas (Bp).

Gratulálunk!

Új cím

Szeretettel értesítjük Kedves Olvasóinkat, hogy 2011. január 1-jétől szerkesztőségünk új postafiók címe:

Jó Pásztor Alapítvány, 1431 Budapest, Pf. 171.

Leveleiket, a jövőben a fenti címre várjuk!

– a szerk –

Olvasóink írják

Kedves Almási Testvér!

Megkésve ugyan, de nem felejtve szeretnék köszönetet mondani a váratlan karácsonyi üdvözlő leveléért és a kedves ajándékért, Gerzsényi Sándor Meditáció c. könyvéért.

Gyerekkoromból jól emlékszem Gerzsényi Bácsira, Alsóhegy utcai ifjúkoromból pedig Gerzsényi László seminaristára, minden valószínűség szerint Sándor édesapjára és bátyjára. A könyvbe bele-bele olvasgatok. Egy-egy felvetett gondolaton magam is elemlékedem. Sok szeretettel gondolkodom a könyvben említett régi ismerős nevekhez fűződő emlékeimre.

Ismételten köszönettel és testvéri üdvözlettel, Isten áldását kívánva:

Dr. Malicskó László (Bp.)

Kedves Mihály Bácsi!

A mostani gyermekrejtvény megfejtése: Frigyláda. Erről az Őszövetségben olvashatunk.

Szeretném még leírni azt az élményemet, amelyet nemrégiben tapasztaltam meg. Egy KRESZ-versenyre készültem és a felkészítő tanárom azt szerette volna, hogy a gyakorlások vasárnap legyenek. De én ebbe nem egyeztem bele, és így hét közben gyakoroltunk. Isten viszont ezt azzal jutalmazta, hogy megnyerhettem a versenyt. Ezért én nagyon hálás vagyok neki.

Szeretettel:

iff. Tömöri Gábor (10 éves), Hajdúbagos

Kedves Gábor!

Örülök, hogy bátran felvállaltad az Isten rendjéhez való igazodást a nyugalom nap tekintetében is, és a szép eredményhez is gratulálok.

Kívánom, hogy még sokszor tapasztald meg Isten áldását életedben.

Szeretettel:

Misi bácsi

Túrmezei Erzsébet

TAVASZI IMÁDSÁG

*Tavaszi! Színek, fények, illatok!
Simogató, meleg sugarak.
Zsendülő vetések közt járhatok
felhőtelen, kék ég alatt.*

*Bimbók bomlanak a fákon, bokrokon...
orgonák nyílnak nemsokára.
S tavaszi reménnyel vágyakozom
„Krisztus jóillatára”.*

*Mert az megújult életekből árad,
s minden virágillatnál édesebb.
Felüdül tőle a fáradt,
begyógyul tőle a seb.*

*Megszépül tőle az élet,
könnyűvé lesz a nehéz.
A szív boldog tavaszra ébred,
segíteni mozdul a kéz.*

*Élő Krisztus, végy lakozást bennünk!
Virágok illatoznak szerteszét.
Segíts a Te jóillatoddá lennünk!
Árasztani szíved szeretetét!*

ÉLŐ közvetítés istentiszteletekről

Minden vasárnap délelőtt 10-kor és délután 5-kor élőben nézhető és hallgatható a baptista istentisztelet az Interneten (www.erszebet.baptist.hu). A korábbi rögzített felvételek is elérhetők ugyanitt. Ez a lehetőség különösen hasznos lehet mozgáskorlátozottaknak, időseknek, és mindazoknak, akik bármi ok miatt nem vehetnek részt a vasárnapi alkalmakon. Idős testvérek kérjék gyermekeik vagy unokáik segítségét!

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845, Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsényi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
13			14	15				16				
17			18				19	20	21		22	
	23			24		25				26		
27	28			29	30			31		32		
33			34				35		36			37
38			39					40		41		
42		43		44			45		46		47	
48			49				50				51	
52				53		54					55	
		56			57		58			59		
60	61			62		63		64	65			
66			67				68		69			70
71		72				73	74		75		76	
											77	

KERESZTREJTVÉNY

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

A megfejtendő igevers a függőleges 24, vízszintes 4 és függőleges 1 sorokon található.

Vízszintes: 1. Ezen a hegyen temették el Áront
4. A megfejtendő igevers második része 13. Jézus ezt a nyelvet beszélte 15. Zofóniás próféta atyja 16. ...-kedve 17. ...-rói, annak a kútnak a neve, ahol Hágár visszafordult a pusztában 19. Eljut az állomásra 22. Hamis 23. Emelkedik a vízszintje 25. Az első testvérpár egyike 26. Belga, román és máltai autójel 27. Itt állt a filiszteusok oszlopa, amit Jonátán lerombolt 29. Kemény közepű! 31. Huszonhárom évig volt Izráel bírása 33. A „Szondi két apródja”-ban említett pasa neve 34. Híres kínai császári dinasztia – névelővel 36. ellenfelére sűrű ütések mér 38. Teke egynemű betűi 39. Júdai király, uralkodása alatt élt Ézsaiás próféta 41. Anyósához hűséges asszony 42. Noé egyik fia 44. Ami testté lett 45. Napszak 47. Összeken! 48. Júda egyik fia 51. Felsőroló szócska 52. Náhór fia 54. E völgyben szerette meg Sámson Delilát – Kár.ford. 55. Vége a pihenésnek! 56. Ruth és Boáz fia, Dávid nagyatya 58. Ének 59. Izráeliek egyik táborhelye a pusztában, volt itt 70 pálmafa – ford. és az első betű ékezetes 60. IJL 62. Nyírfafélék családjába tartozó fa – ford. 64. Kapuőr Dávid király

idejében (1Krn 26) 66. Ez egyik görög betű 67. Dávid felesége 69. Tírusi rézműves, aki részt vett Salamon temploma építésében 71. Szegény emberek áldozati állata volt 73. Midjáni vezér, akit egy prészárnál öltek meg Gedeon katonái 76. Tölgyes Sikem közelében 77. Rejt
Függőleges: 1. **A megfejtendő igevers harmadik része** 2. Időmérő 3. Nő, aki megmentette két izraeli kém életét 5. Indok 6. Jó – németül 7. Ittrium és kén vegyjele 8. Efraimi férfi, akinek az anyja bálványokat készítettet – Kár.ford. 9. Gépkocsi – rövid. 10. Kapani szeretne 11. Kiejtett betű 12. Üzem 14. Masai. ..., híres kenyai nemzeti park 18. Német igen 20. Kital páros betűi 21. Sét fia **24. A megfejtendő igevers első része** 25. Mózes sógora (Bír 1) 26. Jeremiás írnoka 28. Sámuel atyja 30. Móresetből származó próféta 32. LOR 34. Becézett női név – ford. 35. Idevaló volt az ördögös, akiből Jézus kiűzte az ördögöket – az első magánhangzón ék. föl. 37. Izráel első, név szerint említett bírása 40. Kés köszörlése – ford. 43. Salamon bölcsessége nagyobb volt ezen ember fiainak bölcsességénél is – Kár.ford. 46. Rés – népiesen 49. Nátrium és bór 50. Szolgálólány, aki örömben elfelejtett kaput nyitni Péternek 53. Erkölcileg rombol 55. Híres vadász volt 57. l-vel a végén: daliás 59. Imám betűi keverve 61. Sáskajárásról és a lélek kitöltéséről prófétált 63. Ebben a városban halt meg Sámson – az első magánhangzón ékezetes 65. Léha egynemű betűi 67. Izráel királya, akit Zimri gyilkolt meg – Kár.ford. 68. Hasadék

70. Portéka 72. Érem egynemű betűi 74. Estefelel 75. Orosz folyó – ford.

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Sohasem felejttem el utasításaidat, mert azokkal éltetsz engem (Zsoltár 119:93)

Helyes megfejtést küldtek be: Lomjanszki Jánosné (Órbottyán), Lőrík Jánosné* (Bp), Martonné Szlepek Margit* (Tahitótfalu), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Dobner Béláné* (Bp), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Lisztes András* (Albertirsa), Gulyás Ernőné* (Bp), Kerekes Béláné* (Mágocs), Kovács Bálint* (Újkigyós), Radványi József* (Sajóecseg), Polányi István* (Bp), Bleda Györgyné* (Kétegyháza), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Böcsa Sára* (Dunaújváros), Pásztor Józsefné* (Miskolc), Zóka Benjámín* (Pécs-Hird), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Spangenberg Rudolf* (Komló), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Bató Tiborné* (Ócsa), Polányi Károlyné* (Bp), Dóme Károlyné* (Zirc), Farkas János* (Kiskörös), Kovács Sándorné* (Miske), Török János* (Tabdi), Vajda Jánosné* (Orgovány), Vezenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Mihályné Fonyódi Eszter* (Bp), Schnmal Henrikné* (Balatonszemes), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Nyári Istvánné* (Kaposvár), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Lovász Mihály* (Kiskörös), Majosi Sándorné* (Bakonszeg), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Kalmár Gyula* (Békés), Bathó Erzsébet* (Komárno), Hégyel Béláné* (Békés), Serestyén Gyula* (Debrecen), Petrik Boris* (Órbottyán), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Asztalos Bogdán* (Bp), Zielbauer Lászlóné* (Bp), Mihály Sándor* (Szada), Gothard Dóra* (Budakeszi), Horváth Jánosné* (Fadd), Gyurján Istvánné* (Kiskörös), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Rózsa Tiborné* (Kiskörös), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Gyaraki Mihályné* (Békés), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Bolemányi Jánosné* (Kiskörös), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Marton András* (Bp), Vincze Jolán* (Domoszló), Kiss Antal* (Gyula), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Révész Gyula* (Tuzsér), Sáfri János* (Pécel), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúszoboszló), Petrik Istvánné* (Tard), Tassi Lászlóné* (Dömsöd), Török Sándor* (Debrecen), Papp József* (Szomolya), Barna Rezsőné* (Pécel), Tóth Antalné* (Hajdúszoboszló), Varga Lajosné* (Isaszeg), Sóvágó Antal* (Hajdúszoboszló), Dan János* (Békés), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Kalmár Lídia* (Kiskörös), Vári Györgyné* (Kiskörös), Körömi Károly (Monor), Juhász János (Kiskunhalas), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Szántó László (Tiszavasvári), Forrás Ferenc (Bp), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Gaál Eleonóra (Tard), Moravszkiné Somogyi Judit (Bp), Simon Lászlóné (Csenger), Ecsedi Istvánné (Érd), Lami Ferenc (Tuzsér), Péter Gábor (Bp), Sáfri Sándorné (Bp), Bató Pál (Dunaharaszti), Majnárné Szommer Annamária (Törökszentmiklós), Trenka Beáta (Nógrádmegyer), Joó Attila (Budakeszi), Bleda Györgyné (Kétegyháza), Német Emília (Szobathely), Papp Béláné (Pécs), Jobbágy Csongor (Bp), Karancsi Ilona (Hódmezővásárhely), Zádori Pálné (Pécs-Vasas).

Könyvjutalomban részesült: Kovács Imréné (Ráckeresztúr), Horváth Jánosné (Fadd), Radványi József (Sajóecseg), Barta Gyuláné (Mezőkövesd), Majnár Sámuel (Törökszentmiklós)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.